
POKRZEP CZYĆ (3) *vb pf*

inf pokrzepczyć (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dodać komuś otuchy, śmiałości, umocnić w czymś (3) : *Animos erigere, Pokrzepczyć/ Śmiałości á fercá dodać. Mqcz 350c.*

pokrzepczyć kogo (1): *Arigere aliquem seu alicuius animum, Pokrzepczyć kogo/ Dodać mu dobrej otuchy Mqcz 350a.*

Zwrot: »pokrzepczyć nadzieje (G)« (1): *Erigere ad spem, Pokrzepczyć czyyey nádzieye. Mqcz 407c.*

Synonimy: pocieszyć, posilić, potuszyć, umocnić.

Formacje współrdzenne cf KRZEP IĆ.

Cf **POKRZEP CZENIE, POKRZEP CZONY**

LWil